

"TRAKTAT" DUCHOWOŚCI KOMUNII

Struktura ogólna

„Traktat” został podzielony na pięć części utworzonych z rozdziałów, które w organiczny sposób prezentują całość zagadnień łączących się, według nas, z duchowością komunii.

I Część: Zakres doświadczenia (1 J 1,1-4)

Część wstępna stawia odbiorców wobec Grupy, która opowiada swoje doświadczenie duchowe. Służy to do ogólnego wprowadzenia w tematykę duchowości komunii.

Wprowadzenie

1. Syntetyczne przedstawienie historycznych początków i rozwoju duchowego doświadczenia grupy wypełniającej Służbę Animacji Wspólnotowej.
2. Synteza początków i rozwoju duszpasterskiego doświadczenia Grupy.
3. Świat jako duchowe wyzwanie dla Kościoła.
4. Sobór Watykański II jako sobór duchowości na rzecz ewangelizacji świata.
5. Duchowość czasu przemian (exodusu): konieczność i wyzwania.
6. Asceza albo dyscyplina wspólnotowa.

II Część: Podstawowa inspiracja (Ef 1,3-14)

Po wyjaśnieniu sposobu rozumienia duchowości komunii oraz jej wagi dla życia Kościoła prezentowane są wybrane podstawy doktrynalne – teologiczne, biblijne, duchowe i pastoralne, stanowiące fundament doświadczenia samej Grupy oraz promowanych przez nią projektów.

Wprowadzenie

1. Zarys Bożego planu powszechnego zbawienia w Chrystusie.
2. Projekt Boga w odniesieniu do człowieka i historii.
3. Świat i Królestwo Boże (sens historii).
4. Chrystus jako zasada, centrum i cel historii.
5. Kościół jako tajemnica komunii (z Bogiem, z innymi ludźmi, z całą przyrodą i kosmosem).
6. Kościół Ludu Bożego jako święty i wezwany do świętości.
7. Kościół misji oraz misja Kościoła.
8. Kościół w czasie.
9. Kościół w danym miejscu albo Kościół lokalny.
10. Znaki czasów.
11. Przejście Ducha Świętego.

III Część: Komunia jako znak nadziei (Ef 4,1-16)

Komunia jako dar Boży jest już dzisiaj obecna w historii. Równocześnie jest ona rzeczywistością, która się staje, dążąc do osiągnięcia swojej pełni na końcu czasów, gdy Bóg uczyni nowe niebo i nową ziemię, gdy stanie się wszystkim we wszystkich. W tym okresie – pomiędzy „już” i „jeszcze nie” Kościół przeżywa komunie jako powołanie i zadanie, jako przyjęcie daru wciąż na nowo mu ofiarowanego, a także jako codzienne zaangażowanie prowadzące całą rzeczywistość w kierunku coraz doskonalszej jedności. Taka jest dynamika nadziei.

Wprowadzenie

1. Apel św. Pawła o jedność.

2. Dynamika nadziei.
3. Droga w stronę jedności – świętości.
4. Miłość, która uczy jedności.
5. Pragnienie Jezusa: jedność Trynitarna.
6. U źródeł Ducha Św.
7. Chrystus żyjący pośród swoich.
8. Jedność i wiarygodność Kościoła.
9. "Tak" Maryi i Kościoła dla nadziei.

IV Część: Treść i wymagania duchowości komunii (Ef 5)

Komunia jako dar, powołanie i zaangażowanie przeżywana jest w miłości, która prowadzi do jedności. Chodzi o jedność przeżywaną w Duchu Św. i w świetle Trójcy Św., która Chrystusa czyni obecnym pośród tych, którzy gromadzą się w Jego Imię. Taka komunია domaga się jednak realizacji określonych wymagań. Bez tego niemożliwe byłoby mówienie o duchowości komunii. Stanowią one także dynamikę drogi stopniowego budowania komunii, czyli drogi łączącej otrzymany dar z dojrzałością, do której zostaliśmy powołani.

Wprowadzenie

1. Nowość relacji wiary, nadziei i miłości (Duchowość relacji).
2. Wolność chrześcijańska w świecie współczesnym (Duchowość rad ewangelicznych).
3. Duchowość uczestnictwa.
4. Duchowość pojednania.
5. Duchowość dialogu.
6. Duchowość rozeznania wspólnotowego.
7. Duchowość solidarności.
8. Duchowość liturgiczna i modlitewna.

V Część: Komunia wyrażona w duszpasterstwie albo duszpasterstwo komunii (Mt 13,1-52)

Komunia z Bogiem – Trójcą Św., oprócz tego, że jest darem Boga to stanowi również wyzwanie domagające się naszej odpowiedzi i kościelnego zaangażowania w budowanie jedności. Chodzi o komunię, która wyraża się w ewangelizujących działaniach obejmujących całość duszpasterstwa.

Wprowadzenie

1. Duszpasterstwo w służbie rozszerzania Królestwa Bożego.
2. Postawa kontemplowania historii.
3. Postawa perspektywiczna.
4. Postawa aktywna.
5. Postawa organizacyjna.
6. Duchowość – tożsamość prezbiterów i biskupów.
7. Duchowość – tożsamość osób konsekrowanych (zakonnych).
8. Duchowość – tożsamość świeckich.
9. W stronę lepszego świata (wymiar „polityczny” duchowości).
10. Eucharystia jako celebrowanie „wspólnoty w drodze”.

EPILOG: Kościół: jako "ruch" i proroctwo.